

skab for at faa at vide, om man regner Rejseudgifter med til almindelige Udgifter. Jeg tror, man i Reglen betragter Rejseudgifter som ualmindelige Udgifter — det ville da desværre de fleste Mennesker her i Landet være tilbøjelige til. Jeg tror ikke, at den Fortolkning af Ordet „almindelig Udgift“ er ganske gængs, og jeg tror heller ikke, det er Hensigten med Bevillingen paa Finansloven. Det blev ganske vist fremdraget af den højtærede tidligere Finansminister i Fjor ved Behandlingen af Statsrevisionsudvalgets Betænkning for Aaret 1894—95, at det hele hvilede paa gammel Praksis i Ministeriet, at man affholdt den Slags Udgifter paa denne Konto, som den daværende Finansminister ellers var tilbøjelig til at mene ikke var det rette Sted at finde dem paa. Jeg vil hertil sige, at det er saamænd ogsaa gammel Praksis for Statsrevisionen at gøre Bemærkning netop til denne Anvendelse, og jeg kan ikke se rettere, end at denne Bemærkning er saa mild som overhovedet muligt, hvis der skulde gøres et Forbehold. — Den højtærede Konseilspræsident har jo selv indrømmet det. Jeg vil derfor ikke godt kunne fravige den Tilslutning, jeg ønsker at give de samlede Statsrevisorer i deres Bemærkning.

Svend Høgsbro: Som forhenværende Medlem af det her i Tinget nedsatte vestindiske Udvalg har jeg med megen Interesse fulgt de Bemærkninger, der desangaaende ere vekslede mellem den ærede Ordfører og den højtærede Minister. Vi have ikke tidligere i denne Samling og, saavidt jeg erindrer, heller ikke, i alt Fald ikke videre indgaaende, i forrige Samling haft Lejlighed til at røre ved denne Sag, og dog er det i Virkeligheden en Sag, som har megen Betydning for vor Statskasse; thi den er ganske vist særlig finansiel. Dette, at vi der udgive over $\frac{1}{2}$ Million Kroner om Aaret uden nogen synderlig Udsgit til nogen Sinde at faa dem ind igen, er dog ingen Spøg i vore Tider, hvor man lægger saa megen Vægt paa Besparelser i Statshusholdningen eller i alt Fald paa en bedre Anvendelse af Pengene, end vi tit have set. Nu rettede den ærede Ordfører et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister om, med hvilken Hjemmel det er, at disse Penge udgives, thi saadan Hjemmel findes jo ikke i Koloniallovens § 57, hvor den vel nærmest maatte søges. Jeg hørte ikke den højtærede Finansmini-

ster besvare dette Spørgsmaal; jeg vilde sætte Pris paa at faa det besvaret.

Det var kun dette, jeg vilde udtale.

Finansministeren (Hørring): Der er vist ikke for mig megen Anledning til at komme dybt ind paa de vestindiske Sager. Jeg haaber derfor, at det ærede Medlem vil være tilfreds, naar jeg siger, at jeg staaer med den samme Hjemmel, som mine Forgængere stod.

Ordføreren (Oscar Hansen): Jeg maa til den højtærede Konseilspræsidents sidste Udtalelser sige, at det vigtigste egentlig ikke er dette, at Finansministeren staaer med samme Hjemmel som hans Forgængere, men Hovedspørgsmaalet er: har den højtærede Minister tænkt sig vedblivende at slaa sig til Ro med den Hjemmel eller Mangel paa Hjemmel, som hans Forgængere havde? Det er dette, som det vil interessere Folketinget at høre. De Penge, som ere givne ud, faa vi aldrig igen, men tænker man sig ikke i Ministeriet en eller anden Udvej? Blot en Antydning for Tinget af, at man i Virkeligheden arbejder positivt i denne Sag, vil jo ganske sikkert have sin Værdi.

Finansministeren (Hørring): Jo, ganske vist gør man det, og jeg betragter dette Spørgsmaal som et Spørgsmaal, der umuligt kan hvile i længere Tid. Imidlertid vil Spørgsmaalet om Ordningen af de vestindiske Forhold ikke komme frem i indeværende Samling, dertil har jeg ikke fundet tilstrækkelig Grund, men jeg erkender, at det er et Spørgsmaal, der, som sagt, ikke kan hvile, men maa fremdrages i en nær Fremtid.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslag til Beslutning af Flertallet (Fogtmann, Oscar Hansen, N. J. Jensen og K. Jørgensen) [se Tillæg B., Sp. 109—10]

vedtoges med 69 Stemmer mod 9.

Dermed bortfaldt *Mindretallets* Forslag (se Tillæg B., Sp. 111—12).

Overgangen af det saaledes vedtagne *Forslag til Beslutning af Rigsdagen* til 2den og sidste Behandling vedtoges uden Afstemning.